

Zkrat

...nepravidelník, vycházející na SPŠSE a VOŠ v Liberci

V časopise naleznete:

- Nová redakce!
- Maturitní večírky
- Rozhovor s Mgr. Krotilem
- Soutěže
- Vtipy
- A mnoho dalších článků

Nová redakce!

Zdravíme všechny čtenáře Zkratu!

Po dlouhé odmlce se školní časopis začal opět vydávat. Sice prošel společně i s redakčním týmem spoustou změn, ale doufáme, že jeho náplň zůstane stejná – informovat vás o novinkách na naší škole a přinést spoustu zajímavostí a perliček ze školních lavic.

Jsme teprve na startovní čáře, hodně věcí ještě musíme vycytat, ale doufáme, že již teď zpátky nabude přízeň Vás, čtenářů. V tomto čísle, jsme si pro Vás připravili povídání o novinkách na naší škole (jednou z nich je například práce s 3D), vtipy ze školních lavic elektrikářů a exkluzivní rozhovor s panem prof. Krotilem!

Snad se Vám v tomto čísle alespoň něco zalíbí. Přejeme příjemné počtení. ☺

Za redakci Kateřina Dlouhá

Co bylo a co bude

Na naší škole se za poslední dva měsíce mnoho odehrálo.

Například pro 4. Ročníky důležité **maturitní plesy**. V lednu – 11. 1. měly svůj ples třídy **S4A, S4B** a **L4**. Ples ostatních tříd **E4A, E4B** a **P4** se konal 1. 2.

Dalšími událostmi, které se stejně jako maturitní plesy konají pravidelně, jsou takzvané **Soboty s technikou**. Jsou to akce určené pro žáky základních škol, snaží se jim přiblížit technické obory. Tato akce se tento rok konala již dvakrát – 19. 1. a 9. 2. Další, v pořadí již pátá sobota s technikou se koná 23. 2.

Dne 7. 2. se také konal **Den otevřených dveří** naší školy. Zájemci o studium nebo i jenom zvědaví lidé se mohli podívat, jak si tady vlastně všichni žijeme. Celý den také naši studenti podávali informace o naší

škole, o různých oborech a tím se vlastně snažili přesvědčit budoucí studenty prvních ročníků, aby nastoupili právě k nám. A že je tedy čeká těžké rozhodování.

Dne 21. 2. **postoupil** náš školní **volejbalový tým** do republikového finále středních škol, který se odehraje za měsíc v Jindřichově Hradci.

Další sportovní akcí je také **juniorský maraton v Jilemnících**, který se koná 29. 4. Desetičlenné družstvo poběží **42km** úsek (z toho 3 členové družstva budou dívky). Máme tedy komu fandit, a snad naše podpora zařídí, aby se naši studenti dobře umístili. ☺

**Tot' vše.
Autor: Martin Škára**

3D tiskárna na naší škole

Co je vlastně 3D tiskárna?

V našem případě přístroj, který dokáže z jakýchkoliv 3D dat (modelu), jež jsou rozřezána na rovinné vrstvy o konstantní tloušťce a převedeny do formátu s označením STL. Modely jsou v tomto formátu tvořeny sítí rovinných trojúhelníků, které obalují původní datový model s požadovanou přesností a vytvoří kompletní, dokonce i mechanicky pohyblivý (to mě fakt nadchlo), trojrozměrný výrobek.

Díky projektu OVPK, jehož hlavním manažerem je pan učitel Radek Havlík, můžeme obdivovat tento stroj přímo při práci, právě na naší škole. A to dokonce dva. Jednu, větší tiskárnu s UV technologií, která je sponzorována právě z projektu a druhou, menší, pro

modely z ABS plastu, kterou objednal pan ředitel, sponzorovanou Preciosou. Obě už jsou u nás v chemičáku.

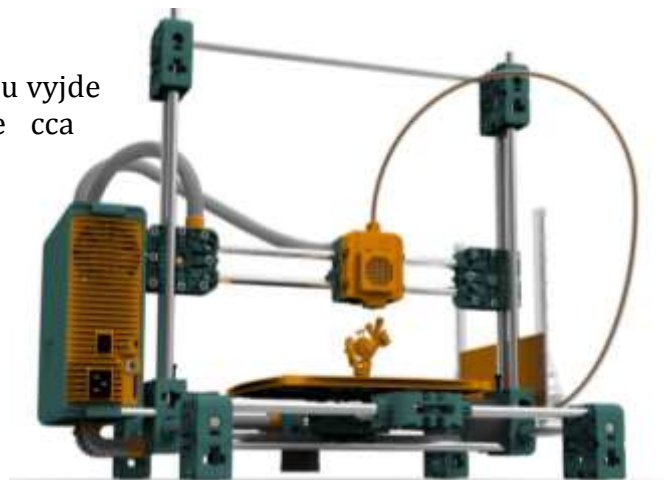
3D tiskárny by měly rozšířit obzory jak studentům, tak učitelům, mezi které patří paní učitelka Kalinová, pan učitel Havlík, Najman, Hujer, Rychtář, Kubíček, Vestfál, Kucko, kteří by se měli zaškolovat. A nakonec i vyučovat zejména strojaře a technické lyceum (studenty ze 4. ročníku).

Fabbster nanáší ABS plast po 0,0125 mm až 0,4 mm silných vrstvách. Tímto způsobem je schopna vytisknout výrobek o rozměrech až 230×230×210mm, s přesností 0,1 mm nebo 0,4 % požadovaného rozměru. Nepoužívá podpůrný materiál, místo něj nanáší stejný stavební materiál, který je po výrobě nutné mechanicky vylámat.

Takže prakticky stačí mít standardní PC sestavu a zásuvku na 230 V, obrázek a jede se...

Pro zajímavost, 1 kg stavebního materiálu vyjde na 1 000 Kč a celková cena stroje je cca **30 000 Kč**.

Tiskárna Fabbster

3D tiskárna na naši škole

Tiskárna OBJET 24

Pracuje se dvěma materiály. Jeden stavební (akrylátová pryskyřice, tzv. fotopolymery Vero White Plus bílé barvy), který dokáže nanášet ve vrstvách o tloušťce 0,016 mm a postupně vytisknout těleso o rozměrech 234×193×148 mm, ve kterém se ještě nachází právě podpůrný materiál (FullCure705), který je jednoduše **odstranitelný proudem vody**.

Díky tomu, že po nanesení stavebního materiálu dochází k jeho okamžitému vytvrzení pomocí UV lampy, která je hned u hlavy trysky, by tiskárna byla schopna vytvořit celistvou kouli (s malým otvorem pro odstranění podpůrného materiálu) s menší uvnitř.

Rychlost tisku není malá, ale ani závratná. **Krychli** o rozměru 10×10×10 mm stihne přibližně za **12 minut**.

Rozlišení 600×600×900 DPI, cena stavebního a podpůrného materiálu, je pod 10 000 Kč. Cena naší tiskárny je **600 000 Kč**.

Právě vzhledem k cenové náročnosti nebudou zařízení, mimo stanovenou výuku, volně přístupná. Výjimkou může být například spolupráce při řešení dlouhodobé maturitní práce.

Takže pokud zrovna nejste strojaři, přemýšlejte, co postavíte nebo vyprojektujete, abyste to mohli vyzkoušet, protože je to naprostá pecka.

Autor: Václav Veselý

Exkurze do Mladé Boleslavi

V úterý 8. ledna 2013 se vydaly třídy L1 a S1A do Mladé Boleslavi na exkurzi do automobilového závodu a muzea vozů Škoda v doprovodu třídních učitelů – Zuzany Bernátové a Miroslava Kucka.

Ve čtvrt na devět jsme sedli do autobusu a za necelou hodinu jsme dorazili. Jelikož nikdo nepočítal s tak rychlým příjezdem a počasí zrovna nebylo nejprůzračnější, schovali jsme se

Po uplynutí volna jsme se sešli před budovou muzea Škodovky. Uvnitř jsme se rozdělili na dvě skupinky. Každý dostal sluchátko a nějaký přístroj (pro detailisty – něco jako rádio) aby slyšel průvodce. Jedna skupinka se vydala do muzea. Bylo k vidění mnoho historických i současných automobilů. Dozvěděli jsme se samozřejmě něco i z historie.

na tři čtvrtě hodiny do OC Olympia. Třídní učitelé se šli předem posilnit a sedli si na kávičko a zákusek ☺

Mezitím druhá skupinka vyrazila autobusem přímo do závodu. Chodilo se pouze po vyznačené zelené cestičce ve dvojicích, aby se nikomu nic nestalo. Posléze se skupinky vyměnily. Určitě to bylo velmi zajímavé. Žáci si mohli prohlédnout, jak se lisuje kapota, nebo si osahat třeba převodovku. K vidění byl také nejnovější model vozu Škoda Vision, z kterého současné modely vychází.

Za poslední bych zmínila renovaci vozů. Měly vystavené různé fáze renovace. Průvodce přitom popisovala postup. Také zajímavá věc. Když obě skupinky viděli vše, nasedli do autobusu a odjeli zpět do Liberce.

Autor: Michaela Zelenková

Lyžák L1 a P1

Bylo ráno, druhý týden v lednu roku 2013, a my právě nasedali do autobusu směr Vysoké nad Jizerou. Štěstí nám při cestě moc nepřálo, jelikož jsme zapadli asi 2 km od cíle. S malým zpožděním jsme dorazili do našeho dočasného bydlení. Vyložili jsme lyže, běžky, snowboardy, ubytovali jsme se a po krátkém odpočinku jsme vyrazili s vybavením na zádech na sjezdovku (ski areál Šachty). Přibližně po jednom smrtícím kilometru jsme dorazili. Byli jsme rozděleni do 5 skupin. Lyžaři (skupina 1, 2, 3), snowboardisti a běžkaři. Já osobně jsem byla pod velením pana učitele Zá-

kouckého. Dával nám zabrat, ale lepšího lachtaního instruktora jsme mít nemohli.

První den jsme všichni aktivně nesli vybavení zpět na ubytovnu, druhý den většina žáků svá vybavení nechala na pospas medvědům v dřevěné boudě nedaleko sjezdovky.

Ve středu jsme se se skupinou lyžařů vydali zdolat cestu na sousední sjezdovku Kamenec. Celou trasu i celý den jsme natáčeli a večer si vše promítali.

Čtvrtek patřil závodu ve slalomu a běžkařům i závodu na 1 km. Pro nás a pro běžkaře nebyl slalom úplně dobrý nápad, ale lyžařům se dařilo. Večer bylo vyhlášení a předání drobných sladkých cen.

Loučení s horami přišlo v pátek, kdy jsme si šli dopoledne naposledy sjíždět sjezdovku. Poté už to šlo rychle. Sbalili jsme si tašky a hurá domů.

Myslím, že se lyžák povedl. My jsme to přežili, učitelé snad také a já osobně bych si to klidně zopakovala za rok zase znovu :D ☺

Autor: Leona Jenčová

Microsoft Imagine Cup

Co to je „Microsoft Imagine Cup“?

Imagine Cup je mezinárodní soutěž, pořádaná společností Microsoft, pro studenty, kteří se zajímají o informační technologie. Letos se koná již po jedenácté.

Soutěž je vždy rozdělena do několika kategorií a letos jsou to Games (hry), Innovation (aplikace) a World Citizenship (aplikace, které mají největší potenciál). V těchto třech kategoriích se studenti v soutěžních týmech utkají mezi sebou v českém národním finále a nejlepší potom postupují do světového finále (v Petrohradě).

Dále je tu samostatná čtvrtá kategorie Challenges. Ta probíhá od začátku on-line a má tři podkategorie.

Jsou to Windows 8 App, Windows Azure, Windows Phone. Pokud byste měli zájem zkusit své dovednosti nebo pokud se chce dozvědět něco víc, navštivte stránku →

→ <http://msdn.microsoft.com/cs-cz/ee307980.aspx>

Autor: Jan Havrda

Sestavil Nikola Nejedlý

Boty

Paní učitelka ve školce pomáhá chlapečkovi s obouváním bot. Oba tlačili, tahali, ale pořád se do těch botiček nemohli dostat. A když se to konečně podařilo, tak si oba upoceni sedli, chlapeček se podíval na boty a říká: „*Paní učitelko, my jsme dali botičky obráceně.*“

Paní učitelka se také podívala, a skutečně, boty byly obuty obráceně. Paní učitelka však za-chovala klid. Boty s menší námahou znovu sundala a znovu je rvali na nohy. Tentokrát správnou botu na správnou nohu.

Potom se chlapeček podívá na boty a říká: „*To, ale nejsou moje botičky.*“

Učitelka se kousla do jazyka, a místo toho, aby na něj zařvala:

„*To jsi nevěděl dřív?*“, tak s námahou zase botičky sundala.

Když byly boty dole, povídá chlapeček: „*To jsou botičky mého brášky. Maminka říká, že je mám nosit taky.*“

Učitelka už nevěděla, jestli se má smát nebo plakat a znovu pomohla chlapečkovi do bot. Když mu po té úporné práci pomohla do kabátu, tak se zeptal: „*Kde máš rukavičky?*“

Chlapeček odvětlí: „*Rukavičky mám nacpané v botičkách...*“

... soudní proces s učitelkou začne příští měsíc...

Výprask

„*Nechci vás strašit, pane učiteli,*“ říká student pedagogovi, „*ale tatínek říkal, že jestli nezačnu nosit lepší známky, dostane někdo pěkný výprask.*“

Ve škole

„*Zítرا budu zkoušet Světlou, Němcovou a Nerudu,*“ říká paní učitelka.

Pepíček na to:

„*Takže já nebudu?*“

Tělocvik

Při hodině tělocviku si žáci lehají na záda a napodobují jízdu na kole.

„Pavlíku, proč necvičíš s ostatními?“

„Zrovna jedu z kopce.“

Počty

„Nováku, na vaší lavici je 7 much. Když zabijete jednu, kolik jich tam zbude?“

„Jedna, ta mrtvá. Ostatní uletí.“

Diskriminace

Paní učitelka se ve 2. třídě ptá Alenky, co dělala o prázdninách.

„Hrála jsem si na písku.“

„Dobrá, když napíšeš na tabuli bez chyby písek, dostaneš koláč.“

Alenka se soustředí, napíše PÍSEK a dostane krásnej, velkej, šťavnatej, slad'oučkej koláč.

„A co jsi dělal ty, Jozífkou?“ ptá se dál učitelka.

„Hrál jsem si na písku s Alenkou.“

„Výborně. Když napíšeš na tabuli správně HRA, dostaneš taky koláč.“

Jozífek třaslavým písmem napíše HRA, a už si i on pochutnává na velikým slad'oučkým koláči.

„A co jsi dělal ty, Dežiku?“

„Chtěl jsem si hrát s Alenkou a Jozífkem, ale oni po mně házeli kamení.“

„To je tedy ošklivé, ale nic si z toho nedělej. Když napíšeš na tabuli bez chyby

*BEZPRECEDENTNÍ DONEBEVOLAJÍCÍ RASOVÁ DISKRIMINACE
ROMSKÉ MENŠINY, dostaneš taky koláč.“*

Ze školních lavic elektrikářů

(Moment – M)

Učitel: A co budete chtít, když budete pracovat třeba v nějaký fabrice? No přeci aby ten motor měl co nejvyšší moment!...

A: Hehehe...

B: Čemu se směješ?

A: Představuju si fabriku, jak tam poklidně jede pás s křehkýma flaškama a...

B: a?...

A: A pak jak se to krásně zacukne, když ten pás získá náš chtěný nejvyšší moment! ☺

(Deformace z předmětu MIT)

Učitel neoborného předmětu: A když nám vyšlo tohle, znamená to, že to bude...?

Učitel: Nikdo nevíte? Univerzální odpověď?!

Žáci synchronně: REGISTR! ☺

(Nikdy)

A: Nikdy neříkej... JAKOBY

B: Proč ne?

A: Ty to nevíš?? ☺ ... Poznáš?? ☺ ☺

(Hysterická smyčka)

A: Hystereze... sakra... to mi něco říká...

B: Chlape, to je ten tučňák, ne?!

A: Ajo, díky!? ☺

Ze školních lavic elektrikářů

(Ach ty ploty)

Učitel: Kde využijete jističe?

A: Elektrický ploty! (šepot)

...

Učitel: Kde proudové chrániče?

A: Elektrický ploty! (šepot)

(Rozvody)

Prezentace: ...a pak tu fázi táhneš přes vchodové mříže neizolovaným vodičem, pak dále přes okno s mříží a další dobře vodivé předměty a oblasti až do okna, kde máš být... nulák si seženeš z vlastních zdrojů...

Prezentace: ...pak jsme ho odstříhli. A byl v hajzlu!

A: Jak asi přišli na to, že to tam vede...? 😊

(Zase ploty)

A: Hlavně nikdy nečůrej na elektrickéj plot! Není to chráněný, ani jištěný!?

Autor: Nikola Nejedlý

Maturit'ák – L4, S4, S4B

Tak jako každý rok, plesová sezóna je již v plném proudu, avšak pro letošní rok to „rozpumpovali“ 11. 1. 2013 maturanti technického lycea a strojírenství.

První známky nervozity se začaly projevovat od 18.00, kdy byli již všichni maturanti v Domě kultury a naposled trénovali průběh celého večera. Zlatým hřebem celého večera bylo maturitní předtančení, na které všechny třídy pilně nacvičovaly i se svými třídními učiteli. A jak to nakonec dopadlo? Třída L4 ohromila svým Průmka style, S4A zavzpomínala na staré

dobré časy našich dědečků a babiček a v S4B obhájil pan Kirschner svůj boxerský titul. Během šerpování se tradičně přispívalo na maturitní večírek. Bankovky sice na podlahu nepřistály, ale za to někteří studenti pocítili na vlastní kůži „sílu peněz“.

dobré časy našich dědečků a babiček a v S4B obhájil pan Kirschner svůj boxerský titul. Během šerpování se tradičně přispívalo na maturitní večírek. Bankovky sice na podlahu nepřistály, ale za to někteří studenti pocítili na vlastní kůži „sílu peněz“.

Do půlnočního odšerpování zbývaly necelé dvě hodiny. Podle pověry jim však nesměla během této doby šerpa spadnout, jinak prý neodmaturují. My však nejsme pověřčiví a přejeme všem maturantům hodně štěstí!

Autor: Kateřina Dlouhá

Maturit'ák – P4, E4A, E4B

V pátek 1. 2. 2013 se konal maturitní ples tříd elektro-technického zaměření a třídy P4 v Domě kultury v Liberci.

První očekávaná část večera bylo maturitní předtančení a následné představení jednotlivých tříd. Třída odhalila nejenom svou odvalu, ale i většinu svého těla. Svlékla se do spodního prádla. Avšak ještě větším překvapením byl skok paní Körnerové, která ve znamení rock'n'rollového koncertu skočila na své žáky z pódia a ti ji opatrně přenesli na parket. Poté proběhlo šerpování. Až na pár tref dobře mířenými mincemi proběhlo úspěšně.
Autor: Michaela Zelenková

Následovalo focení maturantů a pak „rodičovský tanec“ s maturanty. Nakonec přišlo na řadu odšerpování.

Myslím si, že nebudu mluvit pouze za sebe, když řeknu, že maturitní ples byl příjemným a zábavným večerem. Maturantům přeji, aby úspěšně složili zkoušky.

Zajímavosti studentů

Domácí mazlíčci – kůň

Spousta našich studentů má doma jistě spoustu zajímavých věcí, které jim někteří lidé závidí nebo naopak k tomu cítí odpor. Mezi tyto patří i domácí mazlíčci. Je ve zvyku, že 80 % lidí má doma psa nebo kočku, avšak existují i tací, kteří mají doma např. pavouka, králíka, hada nebo štíra.

V tomto čísle se budeme zajímat o zvíře, které spíše láká dívky a to o koních. Kůň – spousta dětí ho chce, ale neuvědomují si, jak těžká práce je se o koně starat. Vynášení hnoje, hřebelcování, nošení sena a uklízení stáje to není nic snadného. Doma máme také koně, a proto mám tyto informace z první ruky.

Koně jsou velmi přátelští, ale jako u každého zvířete závisí na jednotlivci. Náš kůň je naštěstí ten přátelský. Nekope, nekouše a ani se neplaší. Bohužel to je výjimka. Nemusíte se jich ale bát. Jízda na

koni s dobrým sedlem a třmeny vůbec nebolí, a pokud mu ukážete, kdo je tady pán, bude i on poslouchat. Samotná jízda na koni není složitá, avšak musíte se soustředit. Chvilé nepozornosti nemusí končit pouze pádem. Zkušenější jezdci ví, kudy mají s koněm jít, aby to pro oba bylo příjemné.

Spousta koní má sklon na velkých polích nebo do kopce cválat. V tu chvíli je dobré hlavně NEPANIKAŘIT! Stačí si pouze přitáhnout otěže a držet si ho na uzdě.

Na to, abyste se projeli na koni, nepotřebujete si ho kupovat. Cena je většinou v řádech deseti tisíců. Na koních se lze bezpečně projet v jízdárnách, které nejsou ani moc daleko. Pro ty, co bydlí v Liberci, můžete vyzkoušet jízdárnu v Pavlovicích a ti, kdo jsou z Jablonce, mohou navštívit jízdárnu ve Mšeně u benzínové stanice Shell.

V jízdárnách se krom klasické jízdy na koni, můžete naučit různé cviky a gesta, jak koně ovládat. Někdy jsou ale koně nevyzpytatelní a buď nechtějí jít, vzpírají se nebo naopak nechtějí zastavit. Stačí zachovat chladnou hlavu. Buď je příliš unavený, pak je lepší chvíli ho nechat odpočinout nebo neví, zda prostě může jít, tak ho pobídněte bičikem. Většinou stačí lehce nebo má prostě chuť na něco, co mu prostě nemůžete splnit.

To by bylo všechno. Pokud byste měli námět na nějaké vaše zajímavé zvíře, určitě se nebojte a napište na lukas.stehlik@pslib.cz.

**Těším se na vaše náměty.
Autor: Lukáš Stehlík**

prof. Stanislav Krotil

Jak jste se dostal k povolání učitele?

Asi náhodou a trochu oklikami přes ZDŠ Na Žižkově, 4 ročníky Gymnázia, tehdy jediného v Liberci, 3 ročníky FDL UK v Praze a 5 let studia PF Ústí nad Labem. No a nelituji.

Rychlejší tempem přejdeme k Vaším zájmům. Oblíbený hudební styl?

Hudbu přijímám a vnímám podle momentální nálady a rozpoložení. Když bych měl být konkrétní, asi nejraději si poslechnu Simona a Garfunkela, Eagles, Deep Purple a staré dobré Beatles. Z českých muzikantů mám rád písničky Karla Kryla a Marie Rottrové. No a pak je tady jedno moje oblíbená LP deska. Jmenuje se Tomu, kdo nás má rád. A můžete hádat, kdo ji nahrál a nazpíval. Náповěda – byla natočena v 70. letech.

Jaký je Váš oblíbený film, knížka popř. divadelní hra?

Vyloženě oblíbený film nebo knihu nemám. Ale můžu vidět filmy s Tomem Hanksem, Stevem McQueenem, nebo dobrý western. Taková klasika jako Sedm statečných, V pravé poledne, Tenkrát na Západě jsou, myslím, docela fajn. Dobrá česká komedie taky neurazí. Spisovatelů, od kterých si rád něco přečtu, je víc. Když chcete nej, byli by to dva čeští autoři – Arnošt Lustig a Ota Pavel.

Pro jaké pokrmy máte slabost?

Pochutnám si hlavně doma. Manželka je výborná kuchařka a její hovězí na houbách, ptáčky, hamburská nebo svíčková jsou lahůdky. Takže vidíte, asi dobrá omáčka. Také těstoviny na různý způsob a dršťková polévka s křupavým

rohlíkem nejsou k zahazení. No a asi bych nebyl správný Čech, kdyby mi nechutnalo dobré české pivo.

Co Vy a humor, jdete ruku v ruce?

Myslím, že ano. Humor mám rád, hlavně situační a inteligentní. To je paráda. Nemusím takový ten plánovaný, organizovaný. Jako třeba, že se lidi sejdou a vyprávějí si vtipy. Navíc dneska už málokdo umí vtipy vyprávět. Stačí se přeci podívat na internet, tam jich je... Tak je prostě kamarádovi přepošlu... ☺

Sportem ke zdraví (v horším případě k trvalé invaliditě). Jaký je Váš oblíbený druh sportu?

Volejbal. Aktivně od mládí v dnešní Slávii Liberec, tehdejší Slávii ODMP Liberec. Potom na VŠ za fakultní týmy. Dnes rekreačně s kamarády, ale kolena a záda už trochu protestují. A když chci vidět výborný volejbal, postavím školní družstvo a jedeme vyhrát třeba mistrovství republiky. V zimě občas běžky. Ale nejsem polykač kilometrů jako někteří moji kolegové. Spíš se tak projíždím a kochám se Jizerkami.

Rozhovor

Pozn. redakce – Volejbalový tým, který vede pan prof. Krotil, se 21. 2. 2013 kvalifikoval do celorepublikového kola.

Jak byste zhodnotil mládež dnešní doby? V čem je lepší – horší, v čem vyniká – nevyniká?

Mládež lepší, horší, vyniká, nevyniká. Mládež je, myslím, vždycky obrazem doby, společnosti. Aniž by chtěla a plánovala, má své vzory, které vnímá třeba jenom mimochodem a podle toho se prezentuje. Rozbor na téma mládež by mohl být náplní třeba půlky vydání Zkratu. Takže jenom krátce. Mladý člověk by se ještě před pár lety ztratil v cizí zemi. Dneska se dokáže suverénně pohybovat po celém světě. Na druhou stranu také před pár lety by se mladý kluk styděl v čepici na hlavě sedět nebo se pohybovat ve společnosti. Dnes je to pro něj normální. A jako češtináři mi chybí u dnešních mladých lidí bohatší slovní zásoba a někdy i vadí specifický slovník.

Máte doma nějakého domácího mazlíčka?

Jestli dobře rozumím, jedná se o zvířecího mazlíčka, ano? Byli součástí naší domácnosti. Jak vyrůstala nejmladší dcera, měnili se i mazlíčci.

Začínali jsme rybičkami, následovalo několik křečků džungarských, potom postupně tři andulky a pak měla být mazlíčkem kočička. Ale nebyla pravý mazlivý typ, spíš temperamentní lovec, což v paneláku není ideální. Vydrželi jsme s ní dva roky a pak dostala možnost se uplatnit u našich známých v rodinném domku v Jeřmanicích. Jezdíme za ní na návštěvu a zajímavé je, že teď se s námi mazlí.

Vaše nejoblíbenější místo (divadlo, památka, kavárna,...)?

Mám oblíbená místa. Obě spojuje asi nejkrásnější řeka v Čechách – Berounka. Jedno se jmenuje Řevnice. Pocházel odtud můj otec a od dětství má tohle městečko pro mě takovou zvláštně krásnou atmosféru. A druhé je si 30 km od Řevnic proti proudu Berounky – Křivoklátsko, kraj Oty Pavla. Branov, Nezabudický mlýn, hospoda U Rozvědčíka, přívoz Luh... Když se do těch míst někdy zatouláte, uvidíte, že je tam krásně.

Které osobnosti si vážíte a z jakých důvodů?

Je řada lidí, kterých si vážím, jsou i lidé, kterých si vážit nejde. Vy ale asi myslíte osobnost s velkým O, takovou výjimečnou. Pro mne je tím člověkem Arnošt Lustig. Jako chlapec přežil Osvětim a Buchenwald, transport smrti, po válce vystudoval VŠ, byl redaktorem, filmovým scénáristou, spisovatelem, po roce 1968 emigroval do USA, kde přednášel na universitách, po roce 1989 se vrátil domů do Československa a pokračoval ve spisovatelské práci. Měl jsem možnost ho potkat na besedě tady v Liberci a uvědomil jsem si, že takových lidí – statečných, moudrých, přirozených v tom, co říkají, dělají, jak vidí svět po svých těžkých životních zkušenostech bez nenávisti a s optimismem – je málo,

Rozhovor

jsou-li vůbec ještě. Jeho knížky vydávají svědectví o tom, co se ještě mohlo dít v civilizovaném, vyspělém 20. století. Když si přečtete třeba Démanty noci nebo Modlitbu pro Kateřinu Horovitzovou, pochopíte. Zemřel vloni, ale jeho odkaz zůstal – chtěl pomoci lidem, aby byli skutečně lidmi.

Odkud pocházíte, jaké bylo Vaše dětství?

Dětství jsem prožil v Rochlicích. Tam, co je dnes Baumax a pumpa Čermák a dálnice na Prahu a Centrum Nisa a prodejny aut. No, tak tam byly louky na pouštění draků a pole, lesíky, park s hřištěm na volejbal a fotbal, kopečky na lyžování a sáňkování, terén pro ježdění na kole (nemyslím cyklostezky), velká zahrada u rodinného domu a na všechny hry a lumpárny spousta kamarádů, kteří neseděli doma, ale hvízdali před barákem, abyste už šli ven.

Večer nás nevolali rodiče domů mobilem, ale prostě z okna – domůůůů, večereééé a k tomu jméno. Prostě idylka, vzpomínám rád.

Je někdo, kdo vás v dětství ovlivnil?

Určitě rodiče, hlavně táta. Byl to velmi vzdělaný, inteligentní člověk s velkým rozhledem, dokázal mi poradit, když bylo třeba i vynadat, ale i pomoci z průšvihů. Tak se teď snažím to, co mi dal on, dávat svým dětem.

Vaše rodina, co byste nám o ní ve zkratce řekl?

Mám rodinu a myslím, že docela fajn. Doma manželku a nejmladší dceru a další potomky již ve „světě“, třeba v Olomouci, nebo ve Verdun an Lauragais ve Francii a... to o rodině stačí.

Když je potřeba chvíle oddychu, kam se rád vydáváte?

Máme takovou chatičku se zahradou na kraji Liberce, tak tam rád „vytvářím hodnoty“.

Chtěl byste být kouzelný dědeček?

Víte, že ne? To bych nemohl být češtinář na Průmce a vy byste pro mě, slečny redaktorky, určitě plakaly.

Plakaly by slečny redaktorky, nebo neplakaly? Toť otázka ☺

Děkujeme za poskytnutí rozhovoru a přejeme panu Krotilovi mnoho dalších zdařilých let v učitelské profesi.

Autor: Kateřina Dlouhá

Závěr

Na tomto vydání spolupracovali:

Kateřina Dlouhá, L1.....	šéfredaktorka, editorka
Leona Jenčová, L1.....	šéfredaktorka
Michaela Zelenková, L1.....	redaktorka
Jan Havrda, P1	redaktor
Martin Škára, L2.....	redaktor
Lukáš Stehlík, S2A.....	redaktor
Nikola Nejedlý, E3B.....	redaktor
Václav Veselý, E4A	redaktor
Tomáš Zajda, P1	designér

Mimořádné poděkování

- Panu Kazdovi za vyfocení redakčního týmu
- Paní Mgr. Holubcové za koordinaci při zpracovávání školního časopisu

V příštím vydání se můžete těšit na

- Mini-dotazník s redaktory
- Nové soutěže o ceny
- Perličky ze školních lavic

... a mnoho dalšího!

Zapoj se do dění v redakci!

- Chceš se vyjádřit k některému z našich článků?
- Máš zajímavý postřeh ze školy?
- Víš o zajímavém tématu, o kterém bychom měli napsat?

... jestli ano, obrať se na Redakci!

redakce@pslib.cz